

Sygn. akt VII Ka 734/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Chudy

Sędziowie SO Anna Górczyńska (spr.)

SO Zbigniew Paturalski

Protokolant st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014r.

sprawy **A. K.i K. G.**

oskarżonych z art. 279§1 kk i in

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 26 maja 2014r. sygn. akt II K 986/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że łagodzi orzeczone w punkcie II kary łączne do 2 (dwóch) pozbawienia wolności wobec oskarżonego A. K.i do 1(jednego) i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności wobec oskarżonego K. G.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. T.kwotę 420zł. (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem opłaty za obronę oskarżonego K. G.wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60zł. (dziewięćdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem podatku VAT od zasądzonej opłaty;

III. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VIIKa 734/14

UZASADNIENIE

A. K.i K. G. zostali oskarżeni o to, że:

I. w okresie pomiędzy 14 lutego 2013r. a 15 lutego 2013r. w O.na terenie budowy przy ul. (...)działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do zbiornika paliwa koparki (...) (...) (...)poprzez wyłamanie korka wlewu paliwa i kradzieży z jego wnętrza 100 litrów oleju napędowego o wartości 554zł. na szkodę Przedsiębiorstwa (...)z o.o w O., tj. o czyn z art. 279§1kk, przy czym A. K.czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary

pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.64§1kk,

II. w okresie między 11 kwietnia 2013r. a 12 kwietnia 2013r. w O. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do zbiornika paliwa koparki L. (...) poprzez zerwanie korka wlewu paliwa i kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 180 litrów o wartości 900zł. na szkodę firmy (...) w O., tj. o czyn z art. 279§1kk, przy czym A. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.64§1kk,

III. w okresie od 12 kwietnia 2013r. do 15 kwietnia 2013r. w O. na terenie budowy przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do zbiornika paliwa samochodu marki I. o nr rej. (...) podważenie korka paliwa i kradzieży z jego wnętrza 263 litrów oleju napędowego o wartości 1500zł. na szkodę firmy (...) oraz dokonali włamania do zbiornika koparki marki D. (...) poprzez wyłamanie korka wlewu paliwa i kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 170 litrów i wartości 392zł. na szkodę (...) Spółki jawnej w D. , tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.12kk, przy czym A. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.64§1kk,

IV. w okresie pomiędzy 9 maja 2013r. a 10 maja 2013r. w O. z terenu budowy przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do zbiornika paliwa z koparki marki K. poprzez wyłamanie korka wlewu paliwa i kradzieży z jego wnętrza 70 litrów oleju napędowego o wartości 350zł. na szkodę firmy (...) w O. , tj. o czyn z art. 279§1kk, przy czym A. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.64§1kk,

V. w nocy 10/11 maja 2013r. w O. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do baku paliwa koparki zaparkowanej na terenie budowy parkingu , poprzez zerwanie metalowej obejmy zabezpieczającej korek wlewu paliwa i kradzieży z jego wnętrza oleju napędowego w ilości 170 litrów o wartości 901zł. na szkodę firmy (...) S.A.w G. , tj. o czyn z art. 279§1kk, , tj. o czyn z art. 279§1kk, przy czym A. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności , będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.64§1kk.

Sąd Rejonowy w Olsztynie , w sprawie IIK 986/13, wyrokiem z dnia 26 maja 2014r. orzekł:

I. oskarżonych uznał za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to skazał ich:

-oskarżonego A. K. za czyny opisane w punktach I,II,IV,V na mocy art. 279§1kk w zw. z art. 64§1kk przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 279§1kk na kary po 1 roku pozbawienia wolności za każdy czyn;

- oskarżonego A. K. za czyn opisany w punkcie III z mocy art. 279§1kk w zw. z art. 12kk w zw. z art. 64§1kk , przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 279§1kk na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- oskarżonego K. G.za czyny opisane a punktach I,II,IV, V na mocy art. 279§1kk na kary po 1 rok pozbawienia wolności za każdy czyn,

- oskarżonego K. G.za czyn opisany w punkcie III na mocy art. 279§1kk w zw. z art. 12kk , przyjmują za podstawie wymiaru kary art. 279§1k na karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85kk i art. 86§1kk w miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzekł wobec skarżonego A. K.karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, K. G.2lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 46§1kk orzekł wobec oskarżonych środki karne w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonych szkód w części, tj. poprzez zapłatę od każdego z oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych kwot po:

-277zł. na rzecz Przedsiębiorstwa (...).z o.o w O.

-450zł na rzecz (...) w O.

- 750zł na szkodę (...) jawnej w D.

- 175zł na rzecz (...) w O.;

IV. na podstawie art. 624§1pkp zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelacje od wyroku powyższego wywiedli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego A. K. wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania , która miała wpływ na treść wyroku , a mianowicie art. 4 i 7 k.p.k. poprzez dokonanie całkowicie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów oraz nieuwzględnienie okoliczności korzystnych dla oskarżonego , w ramach dokonanej analizy wyjaśnień oskarżonego z postępowania jurysdykcyjnego w konsekwencji odmówienie uznania za wiarygodne jego wyjaśnień w zakresie , w jaki konsekwentnie nie przyznawał się do winy i uzasadniał swoje wcześniejsze odmienne stanowisko wywieraniem na jego osobę przymusu przez funkcjonariuszy policji podczas postępowania przygotowawczego w postaci groźby skazania na długoletnią karę pozbawienia wolności .

W oparciu o wskazany zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od czynów przypisanych mu w punkcie I wyroku – czynów z punktu I-IV aktu oskarżenia ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Obrońca oskarżonego z ostrożności procesowej wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej w punkcie II kary łącznej 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, polegającą na niezastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji w sytuacji gdy bliska więź podmiotowo-przedmiotowa pomiędzy czynami objętymi połączonymi karami , uzasadnia zastosowanie zasady absorpcji przy ich łączeniu, a zatem wymierzenie skazanemu kary łącznej w wysokości najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Wskazując na powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wydatne złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary łącznej w ramach kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa i orzeczenie je w wymiarze do 2 lat pozbawienia wolności a następnie warunkowe zawieszenie je na dowolny okres próby.

Obrońca oskarżonego K. G.wyrokowi zarzuciła:

1.obrazę przepisów postępowania, tj. art.7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia polegającą na dowolnej a nie swobodnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i uznaniu, iż wyjaśnienia oskarżonego K. złożone w toku postępowania przygotowawczego wskazują, iż posiadał on szczegółową wiedzę na temat wszystkich zdarzeń , a także zostały one potwierdzone pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i w związku z tym przemawiają za uznaniem winy oskarżonych, podczas gdy wyjaśnienia oskarżonego K. są ogólnikowe i nie można uznać by świadczyły o szczegółowej wiedzy oskarżonego na temat przedmiotowych zdarzeń a zebrany w sprawie materiał dowodowy jest pobieżny i nie daje wystarczających podstaw do przypisania oskarżonym winy za czyny z punktu od I do IV aktu oskarżenia,

2. obrazę przepisów postępowania , tj. art.5 § 2 k.p.k. polegającą na uznaniu winy oskarżonych za czyny zarzucane w punktach d I do IV aktu oskarżenia , podczas gdy w przedmiotowej sprawie występuje szereg nie dających się usunąć wątpliwości, które powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść oskarżonych.

Ponadto skarżąca z ostrożności procesowej wyrokowi zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolni podczas gdy społeczna szkodliwość czynów oraz wysokość szkód nie są znaczne , co pozwalało na wymierzenie wobec oskarżonego kary w łagodniejszym wymiarze przy jednoczesnym zastosowaniu wobec oskarżonego środków o charakterze probacyjnym.

Podnosząc wskazane zarzuty obrońca oskarżonego K. G. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od czynów od I do IV aktu oskarżenia ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie

oskarżonemu kary łagodniejszej przy rozważeniu możliwości zastosowania wobec oskarżonego środków o charakterze probacyjnym lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych jedynie w zakresie podniesionego zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary zasługują na uwzględnienie.

Nie można zgodzić się bowiem ze skarżącymi, że Sąd dopuścił się obrazy przepisów postępowania. Obrońcy zarzucając Sądowi dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego K., w zaprezentowanej w apelacjach ocenie popadają w dowolność. Sąd I instancji właściwie ocenił wyjaśnienia oskarżonego K. i przypisał walor wiarygodności tym treściom składanym w toku postępowania przygotowawczego. Oskarżony K. w sposób szczegółowy opisał sposób w jaki wspólnie z oskarżonym G. dokonywali włamań do maszyn budowlanych i jak usuwali zabezpieczenia. Wskazał on także gdzie były ukrywane bańki na paliwo, jaką ilość oleju napędowego kradli a także ujawnił miejsca dokonywanych kradzieży.

Poza tym Sąd w sposób nie budzący wątpliwości dokonał oceny pozostałego materiału dowodowego i uznał, że zmiana wyjaśnień oskarżonego K. wynikała jedynie z przyjętej przez niego linii obrony. Relacje tego oskarżonego co do faktu włamania do maszyn budowlanych i kradzieży z nich oleju napędowego potwierdziły zeznania pokrzywdzonych.

Sąd we właściwy sposób odniósł się do twierdzeń oskarżonych jakoby byli zmuszani przez funkcjonariuszy policji do składania wyjaśnień określonej treści. P. w tym miejscu należy, że oskarżony K. swoje relacje podawane policjantom potwierdził także podczas przesłuchania przez prokuratora, zaś oskarżony G. w ogóle takim naciskom ze strony Policjantów nie uległ.

Nie można zatem skutecznie czynić zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. w sytuacji gdy Sąd przyjął wprawdzie wersję niekorzystną dla oskarżonych to jednak w prawidłowy sposób dokonał oceny dowodów.

W oparciu o powyższe stwierdzić należy, że sugerowana przez autorów apelacji obraza art. 7 k.p.k. w procedowaniu przez Sąd I instancji nie miała miejsca. To bezkrytyczne uznanie przez skarżących za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego K. składanych przed Sądem i zaprezentowana przez obrońców ocena dowodów stanowi wskazywane powyżej przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Nie sposób również, że Sąd meriti naruszył przepis art. 4 k.p.k.

„Jeśli dowody nie są jednolite treściowo, uprawnieniem, ale i obowiązkiem sądu orzekającego jest poddanie ich takiej analizie, która pozwoli na wyłonienie tych, które zgodnie z zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego są przekonywujące w takim stopniu, aby być oparciem dla rekonstrukcji stanu faktycznego.”(wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7.10.2010r. w sprawie IIAKa 232/10, KZS 2011/1/87).

Sąd odrzucając wersję zdarzenia przedstawioną przez oskarżonego nie naruszył treści art. 7 k.p.k.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 9. 07. 2008r.(OSNwSK 2008/1/1419)

„Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeśli tylko:

- a) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy,
- b) stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego,
- c) jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.”

W konsekwencji powyższych rozważań stwierdzić należy, że nie sposób dopatrzeć się uchybień natury procesowej wskazywanych przez apelującego, które miały pojawić się na etapie dokonywanej przez Sąd meriti oceny dowodów. Zarzut obrazy art. 7 k.p.k. może być skuteczny tylko wówczas, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył powyższe zasady.

Pozbawiony jest również jakichkolwiek podstaw zarzut naruszenia przepisu art. 410 k.p.k. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w tym zakresie stanowiskiem judykatury obraza art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy przy wyrokowaniu sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej bądź gdy opiera się na części materiału ujawnionego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23.02.2011r w sprawie II AKa 2/11, KZS 2011/5/52).

W tym zakresie skarżący nie wskazał na jakiej tylko części materiału Sąd się oprął lub też jaki dowód pomiał.

Wreszcie pozbawiony jest racji zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k.

Dla oceny, czy została naruszona reguła in dubio pro reo nie są miarodajne wątpliwości strony procesowej, ale to, czy sąd orzekający wątpliwości takie powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien powziąć. W wypadku, gdy ustalenia faktyczne zależne są od dania wiary określonej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu wyżej powołanej reguły, albowiem jedną z podstawowych prerogatyw sądu orzekającego jest swobodna ocena dowodów. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2014r. w sprawie IIKK 42/14,

LEX nr 1448327).

Niedające się usunąć wątpliwości w ocenie skarżącego to przyjęcie przez Sąd za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego K. pomimo, iż w szczegółach różną się one od relacji pokrzywdzonych tak co do ilości skradzionego paliwa jak też sposobu kradzieży. Wskazać jednak należy, że pokrzywdzeni orientacyjnie jedynie podawali szczegóły włamań do maszyn budowlanych i dopiero ich relacje w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonego K. ukazywały całość przestępczego działania oskarżonych. Nieścisłości pomiędzy relacjami świadków a wyjaśnieniami oskarżonego K. z całą stanowczością nie dają podstaw do zastosowania art. 5 §2 k.p.k.

Stwierdzić należy, że ustalenia faktyczne wyroku nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, a ocena ta nie wykazuje błędów natury faktycznej lub logicznej.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które spełnia wymogi art. 424 k.p.k. Sąd I instancji wskazał w sposób przekonywujący, którym dowodom dał wiarę i dlaczego odrzucił –jako niewiarygodne – wyjaśnienia oskarżonego K. składane w toku postępowania przed Sądem.

Na uwzględnienie zasługuje natomiast sformułowany przez skarżących zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu Okręgowego orzeczone przez Sąd I instancji kary łączne jakkolwiek mieszczą się w granicach ustawowego zagrożenia oraz w ramach zakreślonych treścią art.86 § 1 k.k. to nie uwzględniają one jednak w sposób właściwy związku podmiotowo- przedmiotowego pomiędzy popełnianymi czynami i wysokości wyrządzonych szkód. Wprawdzie Sąd I instancji wskazał, iż straty spowodowane działaniem oskarżonych były znacznie większe niż wartość skradzionego paliwa to jednak stwierdzić należy ,iż są to jedynie rozważania Sądu nie poparte materiałem dowodowym. Należy zatem przyjąć , na co pozwala zgromadzony materiał dowodowy ,iż oskarżeni działaniem swoim wyrządzali kilkusetzłotowe straty.

Sąd Okręgowy zmienił zatem zaskarżony wyrok i złagodził orzeczone wobec oskarżonego kary łączne oskarżonemu A. K. do 2 lat pozbawienia wolności zaś oskarżonemu K. G. (1) do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności) uwzględniając

bliski związek podmiotowy i przedmiotowy zachodzący pomiędzy czynami popełnionymi przez oskarżonych . W pozostałym zakresie wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy. (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.)

Sąd Okręgowy nie znalazł natomiast podstaw do zastosowania wobec oskarżonych, postulowanego w apelacjach, dobrodziejstwa wynikającego z art. 69 k.k.

Sąd Okręgowy uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego uznał za słuszne na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Ponieważ w toku postępowania odwoławczego oskarżeni korzystali z pomocy obrońców z urzędu, Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz §14 ust. 2 pkt 4, §19 i 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DU 163 poz.1348 z późn. zm.) orzekł o wynagrodzeniu za obronę oskarżonych.